

1. Det anføres i svarets side 1, at en lempelse af lokalplanpligten vil betyde, at offentlighedens medvirken bliver indskrænket, og at de statslige sektormyndigheders muligheder for at få tilgodeset deres interesser, bliver begrænset.

Landsforeningen er enig i, at en væsentlig indskrænkning af lokalplanpligten efter kommuneplanlovens § 16, stk. 3, vil indebære en begrænsning af offentlighedens medvirken. Landsforeningen skal imidlertid anføre, at de af landsforeningen stillede forslag kun i begrænset grad vil medføre indskrænkninger i offentlighedens medvirken, og at der i øvrigt med forslagene ikke er tilsigtet nogen væsentlig ændring i borgernes muligheder for at gøre deres synspunkter gældende.

Med hensyn til statslige sektormyndigheders muligheder for at få deres interesser tilgodeset er det landsforeningens opfattelse, at det ikke har været hensigten med lovgivningen at de enkelte sektorministerier skulle føre generel ressortpolitik i den enkelte sag, som en lokalplan er udtryk for.

2. Landsforeningen er af den opfattelse, at kommunerne administrerer lokalplanpligten efter lovens ordlyd og i henhold til de foreliggende administrative retningslinier.

I den i miljøministeriets svar nævnte undersøgelse konkluderes netop, at »gennemgangen af det foreliggende materiale synes at vise, at planstyrelsen og kommunerne i langt den overvejende del af lokalplanerne har været enige i vurderingen af lokalplanpligtsspørgsmålet.«

For det andet må det fremhæves, at kommunerne følger henstillingen i det såkaldte »opsamlingscirkulære« om at kommunalbestyrelsen i *tvivlstilfælde* bør vælge at gennemføre en lokalplan.

Som omtalt foreslår man, at bestemmelsen ændres således, at kommunen kun har pligt til at udarbejde lokalplan, hvor det er klart, at der er tale om et større arbejde.

3. Vedrørende svarskrivelsens angivelse af de økonomiske omkostninger ved udarbejdelse af lokalplaner skal landsforeningen bemærke, at omkostningerne ved udarbejdelsen af lokalplaner synes at variere med bebyggelsesforholdene i de områder, der lokalplanlægges for. I den nævnte undersøgelse anslås en samlet udgift af en størrelsesorden på 40.000 kr. pr. lokalplan. I dette gennemsnit er medtaget lokalplaner fra landets største kommuner, hvor gennemsnitsudgifterne er væsentligt højere. Oplysningerne fra København angiver størrelsesordenen ca. 150.000 kr. Planerne fra København indgår ikke i undersøgelsesmateriale.

Regnes – efter pris- og lønstigninger – med et gennemsnit på 50.000 kr. pr. plan, og antages det, at der udarbejdes 1.500 lokalplaner pr. år (125 planer × 12 måneder), er den samlede udgift til lokalplaner pr. år af størrelsesordenen 75 mill. kr.

I forbindelse med udarbejdelsen af landsforeningens sparekatalog har man anslået, at der ved en gennemførelse af landsforeningens forslag kan opnås besparelser på mellem 10 og 15 mill. kr. på årsbasis.

4. Ved videregående forslag om indskrænkninger i lokalplanpligten m. v. vil der være mulighed for yderligere besparelser, selv om det må erindres, at det underliggende reelle planlægningsarbejde ofte vil være det samme. Ved ændringer, der alene gennemføres administrativt indenfor kommuneplanlovens rammer, vil besparelserne være mindre end de anslåede 10-15 mill. kr.
5. Afslutningsvis bemærkes, at nærværende besvarelse er udarbejdet af landsforeningens sekretariat i samarbejde med kommunale praktikere, idet der ikke har været mulighed for at forelægge besvarelsen for landsforeningens bestyrelse.